

יום שני, ז' בתשרי התשפ"ו

29 בספטמבר 2025

נאומו המלא של מפקד מפקדת העומק היוצא, אלוף נמרוד אלוני

ראש המטה הכללי, רב-אלוף אייל זמיר,

אלופי צה"ל,

משפחתי היקרה,

משפחת ולדפוס,

Your Excellency and my good friend Anders the Estonian Ambassador to Israel,
thanks for making the effort to come.

חבריי ואורחים מכובדים,

קיץ '97 ואני מפקד פלוגה. הליכה בלילה בלי ירח, עוצר כל כמה דקות לנקות אדים מהחד עיני ואז כשמסדיר נשימה שואף לריאותיי את ריח הזעתר שנרמס תחת רגלי הטור. מלפניי נגביסט וקלע כבר כרעו ברך. אני מתבונן לאורך הטור הארוך שמאחוריי והלוחמים מחפים לצדדים, שקט מוחלט, אמר"לים על העיניים. מאחוריי פיצוצים עזים של נפילות 120 מ"מ שיורה חיזבאללה למקום בו נתקלנו והרגנו שניים מלוחמיו לפני שעה קלה. ימים ארוכים מאוד של מודלים מתישים בחובלת מפקד הגדוד יוסי בכר, השתלמו. החברה תיפקדו מושלם.

התגייסתי לצבא היבשה של רצועת הביטחון. התגייסתי לצבא שפיתח מיומנויות גרילה בסבך הלבנוני, שידע הסוואה וכיבוש פיתה סורית ושידע לסמוך על מפקד מחלקה במוצב "גלגלית" או מפקד פלוגה בריחן. אני משתחרר מצבא שידע להילחם בשטח בנוי בשילוב זרועות מדהים כמו שמעולם לא ידענו וכפי שאף צבא בעולם כנראה לא יודע, אני משתחרר מצבא עם אמל"ח מצוין ועם פתרונות ללחימה בתת קרקע, ובעיקר אני משתחרר מצבא עם ביטחון עצום ביכולתו לפעול בכל מקום במזרח התיכון. אבל אני גם משתחרר מצבא שמושג האחריות בו נרמס וחולל ושאובד את ביטחונו לשים את כישלונותיו על השולחן. אנחנו בימים של בין כסה לעשור ויותר מכל אלו ימים של 'תשובה'.

בחשבון הנפש שלי אשא עימי:

1. את כישלוני למנוע את רצח משפחת פוגל.
2. את החלטתי לנסוע למפקדת פיקוד הדרום בצהרי השבעה באוקטובר לבקשת מפקד הפיקוד, ולא לנסוע להילחם בקיבוצי העוטף.
3. את אי הצלחתי להביא להפעלת מפקדת העומק לייעודה.
- 4 ואת חיילי אשר נפלו תחת פיקודי.

אני גאה על שלושה:

1. על שעמדתי כלוחם וכמפקד בכבוד במבחני האש הרבים שהשירות בצה"ל זימן לי.
2. על הפקודים עליהם השפעתי, ולו במעט.
3. ועל ששמרתי על ערכי ולא גבה ליבי.

כמו כל צעיר ישראלי התייצבתי לקריאה לשרת את עמי ואת מדינתי, ובחרתי להמשיך ולשרת כל עוד תרמתי והייתי נחוץ. עשיתי את חלקי במסע השליחים הלאומי ואני מקווה שהוספתי משהו לביטחון.

את שהשגתי קיבלתי ממפקדיי אשר היו לי דוגמא ולימדו אותי. אמיר ברעם אשר היווה לי דמות להערצה עוד בפנימייה הצבאית ולימד אותי את התשוקה למקצוע ואומנות הירידה לפרטים, הרצי שהעניק לי שיעורים מאלפים בדוגמא אישית ודרך ארץ. אביב כוכבי שלימד אותי על גיבוי, על חזון ומימוש ועל יצירתיות מבצעית. יוסי בכר שעודנו לדור שלי דמות להערצה ולימד אותי כל שאני יודע על הובלת כוח או על טיפול באנשים, אורי גורדין שהיה גם חברי וגם מפקדי ונתן לי שיעור מאלף בגיבוי ורעות, ורוני נומה ממנו זכיתי ללמוד על פיקוד אמיץ ולא שגרת.

תודה לכולכם, מקווה אני שהשפעתי על פקודיי כמוכם, ולו במעט. במסע השירות צעדו איתי שני חבריי הטובים ביותר, האלוף אבי גיל ותת-אלוף גיא חזות. אל תחששו, הם כמו כל הצנחנים כבר במילואים. אבי וגיא, איני יכול לדמיין את שירותי ואת חיי בלעדיכם, אתם אי של רעות אמת שאינה תלויה בדבר, ועצותיכם שירתו אותי בכל החלטה. טוב לו לאדם שיש לו חברים כמוכם.

בסיומו של פרק השירות אני מבקש להצדיע לכם אבא ואמא. יצקתם בי באהבה ובקשיחות עצמאות רבה, אהבה לעבודה קשה ואהבה לצה"ל ולמדינת ישראל. הנחלתם לי יסודיות ואת משמעותה הכבדה של אחריות, אהבתם אותי בכל מצב ונטעתם בי את ערכיי. לכן - בנותינו היקרות, תודה על הסבלנות, על שבתות שאפשרתן לי לישון, על שנסעתן בחגים ושבתות למקומות נידחים ועל שנתתן לי לחוש שאני עושה דבר חשוב.

מירב, חברתי ואשתי, תודה לך על אהבתנו, ועל שהאמנת בי ובשליחות שלקחנו על עצמנו, ועל החניכה - דעי שגם כשהתווכחתי תמיד הקשבתי ויישמתי. על שנשכח שפתיים אבל המשכתי לעודד אותי לעשות את מה שהלב שלי פקד עליי. כולנו חבים לך הרבה, בזכות שכמותך צה"ל חזק.

הרמטכ"ל ורעי לפרום המטה הכללי, היה לי לכבוד לחלוק אתכם את האחריות בשנתיים הקשות ביותר שחווינו. העם נושא אליכם עיניים וסומך עליכם שתסיימו את המשימה ושתשמרו על צה"ל ועל מדינת ישראל.

גולדפוס היקר, פיקדת בהצטיינות על אוגדה 98 במלחמה, ואתה מפקד מוכשר היודע גם את עבודת המטה. בחירתך לפקד על מפקדת העומק במתכונת חדשה, מפיחה בי תקווה שתחת הבנתך ובגיבוי הרמטכ"ל תצליחו למצות את המפקדה היטב. סומך עלייך, ידידי.

היום לפני 87 שנים נחתם הסכם מינכן לסיפוח חבל הסודטים האוסטרי לגרמניה הנאצית במסגרת ניסיונות המערב להכיל את שאיפותיו של היטלר. לפני שנתיים ניסינו להכיל את אויבנו מדרום ומצפון מתוך מחשבה שהזמן יעשה לנו טוב לכלכלה ולצמיחה ונוכל לשמר מצב קיים לאורך זמן. טעינו, כולנו.

אני משתחרר מצבא שמבין שטעה באירוע גלדיולה, באוהל בהר דוב, בהתעצמות חמאס או שנתיים של ירי גא"פ בתקופת בהא אל עטא. שימרו על שבועתנו. לעולם לא עוד ניר עוז, לעולם לא עוד טבח הנובה!

אסיים בציווי אשר השאיר לנו יואל פלגי, הצנחן העברי הראשון, ואשר היה לי למצפן לאורך שירותי הצבאי כמפקד וכקצין בצה"ל.

ויהא ציטוט זה למצבת שירותי:

"אם תצא ולא תחזור- גיבור תהיה; אם תצא ותחזור- תישפט; אם תשב ולא תעשה- תשפוט: אולם העם הזה יוסיף להתקיים אם תמיד יימצאו לנו כאלה שיאמרו: מי ילך אם לא אני! והם (אנחנו) ילכו בדעת, שאם יחזרו אולי ישפטו בידיי אלה שלא הלכו" (רס"ן יואל פלגי).

אני מקווה שעמדתי בשליחותי בכבוד וכשנעמוד בעוד יומיים בפני שופט כל הארץ, יידון אותי לכף של זכות.

תודה לכולכם, ועם ישראל חי.